

Komentář k evangelium 1. neděle adventní: „Budte opatrní, bděte“

Evangelium z 1. neděle adventní (Cyklus B). »Co říkám vám, říkám všem: Bděte!« Bdít znamená především milovat druhé, dívat se na každého s láskou a porozuměním a v každém člověku rozpoznávat Ježíše.

02.12.2023

Evangelium Mk (13, 33-35)

»Dejte si pozor, bděte, protože nevíte, kdy ten čas přijde. Je to podobně jako s člověkem, který se vydal na cesty. Odešel z domu, dal svým služebníkům plnou moc, každému jeho práci a vrátnému nařídil, aby bděl. Bděte tedy, protože nevíte, kdy přijde pán domu, zdali navečer nebo o půlnoci nebo za kuropění nebo ráno, aby vás, až znenadání přijde, nezastihl, jak spíte. Co říkám vám, říkám všem: Bděte!«

Komentář

Vstoupili jsme do adventní doby, doby obrácení a přípravy na příchod Pána. A v evangeliu této neděle zaznívá Ježíšova výzva všem: „Buďte opatrní, bděte“ (v. 33).

Aby svá slova podtrhl, uvádí Ježíš příklad pána jisté země, který odchází na jiné místo a vše nechává v rukou svých služebníků. Zejména vrátnému dává za úkol zůstat, aby

hlídal a staral se o dům, dokud se jeho pán nevrátí.

Vrátný má důležitou roli, protože kdyby usnul nebo se staral o něco jiného, mohli by se do domu a také na pozemky jeho pána dostat zloději nebo napadnout služebníky, kteří zůstali, aby je obdělávali. Navíc by se mohl vrátit jeho pán a on by o tom nevěděl.

Svatý Augustin překládal bdělost dobrého vrátného domu do těchto konkrétních rad, které se přímo vztahují k naší schopnosti milovat: „Bděte srdcem, bděte vírou, láskou, dobrými skutky.“^[1]

Bdění znamená především milovat druhé, dívat se na každého s láskou a porozuměním, objevovat potřeby lidí kolem nás, v čemž můžeme rozpoznat Ježíšův příchod, aniž bychom byli shledáni nepřipravenými.

Papež František tento důležitý aspekt naší bdělosti vysvětlil slovy:

„Pozorný člověk je ten, kdo se v hluku světa nenechá zahltit rozptýlením nebo povrchností, ale žije plně a vědomě, se zájmem především o druhé. S tímto postojem si uvědomujeme slzy a potřeby bližních a dokážeme také pochopit jejich lidské a duchovní schopnosti a kvality. Pozorný člověk se pak obrací také ke světu, snaží se čelit lhostejnosti a krutosti, které jsou v něm přítomny, a raduje se z pokladů krásy, které také existují a je třeba je chránit. Jde o to, aby člověk měl pohled plný porozumění, aby rozpoznal jak bídu a chudobu jednotlivců a společnosti, tak aby rozpoznal bohatství skryté v drobných věcech každého dne, právě tam, kam nás Pán postavil.“^[2] —

Opakem této pozorné dispozice vůči druhým a bdělosti je špatný spánek a nedbalost. Podle svatého Josemaríi je

to „spánek sobectví a povrchnosti, který rozptyluje naše srdce v tisíci pomíjivých zážitcích a vyhýbá se prohloubení pravého smyslu pozemských skutečností. Ošklivý je tento spánek, který dusí důstojnost člověka a činí z něj otroka smutku.“^[3] —

Místo toho papež František uzavřel: „Bdělý člověk je ten, kdo přijímá výzvu k bdělosti, to znamená, že se nenechá přemoci spánkem sklíčenosti, nedostatkem naděje, zklamáním, a zároveň odmítá přemlouvání mnoha marností, kterými svět překypuje a pro které se někdy obětuje čas a osobní i rodinný klid.“^[4] —

Ježíšův pokyn k bdělosti převádí dnešní liturgie na obvyklé uplatňování lásky k druhým jako účinnou přípravu na jeho příchod. Vědomí, že Ježíš nepřichází jako přísný soudce, který nás chce trestat, že přišel na svět jako bezbranné a

chudé dítě, které prosí o přijetí, které se spokojí s jeslemi pro zvířata a které přichází, aby nás naplnilo požehnáním a milostí v náručí své Matky a svatého Josefa.

[1] Svatý Augustin, *Sermo 93*.

[2] Papež Fratišek, *Anděl Pánně*, 3.12.2017.

[3] Svatý Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 147.

[4] Papež Fratišek, *Anděl Pánně*, 3.12.2017.

Pablo M. Edo // Photo: Andreas Dress - Unsplash